

Dacă ar fi existat fotografia în timpul lui Moise, atunci ar fi fost posibilă reținerea stâlpului de nor și foc, căci el a fost vizibil. Ne impresionează că DOMNUL S-a descoperit și a coborât în generația noastră în același fel. El a cercetat pe poporul Lui cu prezența Sa supranaturală. S-a întâmplat într-adevăr, altfel aparatul de fotografiat nu ar fi putut reține această apariție. DOMNUL este într-adevăr prezent, așa cum a făgăduit, dacă poporul Său se adună în Numele Său. Cu prilejul acesta deosebit, El a vrut să documenteze prezența Sa pentru cel credincios și pentru cel necredincios.

George J. Lacy
Examiner of Questioned Documents
Shell Building
Houston, Texas

January 29, 1950

R E P O R T A N D O P I N I O N

Re: Questioned Negative

On January 28, 1950 at the request of Reverend Gordon Lindsay, who was representing Reverend William Branham of Jeffersonville, Indiana, I received from the Douglas Studios of 1610 Rusk Avenue in this city, a 4x5 inch exposed and developed photographic film. This film was purported to have been made by the Douglas Studios of Reverend William Branham at the Sam Houston Coliseum in this city, during his visit here the latter part of January, 1950.

R E Q U E S T

Reverend Lindsay requested that I make a scientific examination of the aforesaid negative. He requested that I determine, if possible, whether or not in my opinion the negative had been re-touched or "doctored" in any way, subsequent to the developing of the film, that would cause a streak of light to appear in the position of a halo above the head of Reverend Branham.

E X A M I N A T I O N

A macroscopic and microscopic examination and study was made of the entire surface of both sides of the film, which was Eastman Kodak Safety Film. Both sides of the film were examined under filtered ultra-violet light and infra-red photographs were made of the film.

GEORGE J. LACY
Examinator pentru documente litigioase
Shell Haus, Houston, Texas
29 ianuarie 1950

REFERAT ȘI EXPERTIZĂ

Referitor la: Negativul litigios

În 28 ianuarie 1950 am obținut la cererea domnului pastor Gordon Lindsay, delegatul domnului pastor William Branham din Jeffersonville, Indiana, de la studioul Douglas în 1610 Rusk Avenue din acest oraș, un film fotografic expus și dezvoltat de mărimea 4x6 țoli (100x150 mm). Despre acest film s-a spus că a fost făcut la cererea pastorului William Branham în Sam Houston Coliseum din acest oraș, când a fost aici în vizită la sfârșitul lui ianuarie 1950.

CERERE

Domnul pastor Lindsay a cerut ca eu să examinez științific negativul amintit mai sus. El a propus ca eu, dacă este posibil, să stabilesc, dacă negativul a fost sau nu retușat sau dacă a fost aranjat în vreun mod după dezvoltarea filmului, astfel încât să fi cauzat apariția fâșiei de lumină ca un halo deasupra capului domnului pastor Branham.

EXAMINARE

S-a efectuat o examinare macroscopică și microscopică prin controlarea și verificarea întregii suprafețe, pe ambele părți ale filmului, acesta fiind un film de siguranță «Eastman Kodak». Ambele părți au fost controlate cu lumină ultravioletă filtrată și s-au făcut fotografiile de pe film în infraroșu.

January 29, 1950

The microscopic examination failed to reveal retouching of the film at any place whatsoever by any of the processes used in commercial retouching. Also, the microscopic examination failed to reveal any disturbance of the emulsion in or around the light streak in question.

The ultra-violet light examination failed to reveal any foreign matter, or the result of any chemical reaction on either side of the negative, which might have caused the light streak, subsequent to the processing of the negative.

The infra-red photograph also failed to disclose anything that would indicate that any retouching had been done to the film.

The examination also failed to reveal anything that would indicate that the negative in question was a composite negative or a double exposed negative.

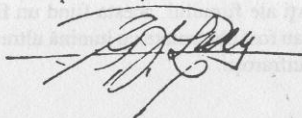
There was nothing found which would indicate that the light streak in question had been made during the process of development. Neither was there anything found which would indicate that it was not developed in a regular and recognized procedure. There was nothing found in the comparative densities of the highlights that was not in harmony.

O P I N I O N

Based upon the above described examination and study I am of the definite opinion that the negative submitted for examination, was not retouched nor was it a composite or double exposed negative.

Further, I am of the definite opinion that the light streak appearing above the head in a halo position was caused by light striking the negative.

Respectfully submitted,

GJL/11

La controlul microscopic, nu s-a putut stabili că s-ar fi retușat filmul, ceea ce se folosește la un oarecare proces în retușarea comercială. Nici cu ajutorul cercetării microscopice nu s-au putut descoperi neregularități ale suprafeței sensibile și în jurul luminii îndoielnice.

Controlul cu lumina ultravioletă nu a dus la descoperirea unor corpuri străine sau urmări ale unor retroactivități chimice pe ambele părți ale negativului, care să fi produs lumina după prelucrarea negativului.

Tot așa, la fotografierea în infraroșu nu s-a descoperit ceva care ar putea arăta că filmul a fost îmbunătățit în vreun fel.

Și cercetarea pentru a descoperi dacă negativul litigios a fost combinat sau luminat de două ori, nu a pus nimic în evidență.

Nu s-a găsit nimic care să arate că lumina pusă sub semnul îndoielii ar fi fost făcută în procesul de developare. Nu s-a găsit nimic care să indice că nu s-ar fi developat în felul normal și bine-cunoscut. Nu s-a găsit nimic în locurile respective dese, unde lumina era mai puternică și nu se afla în conformitate.

EXPERTIZĂ

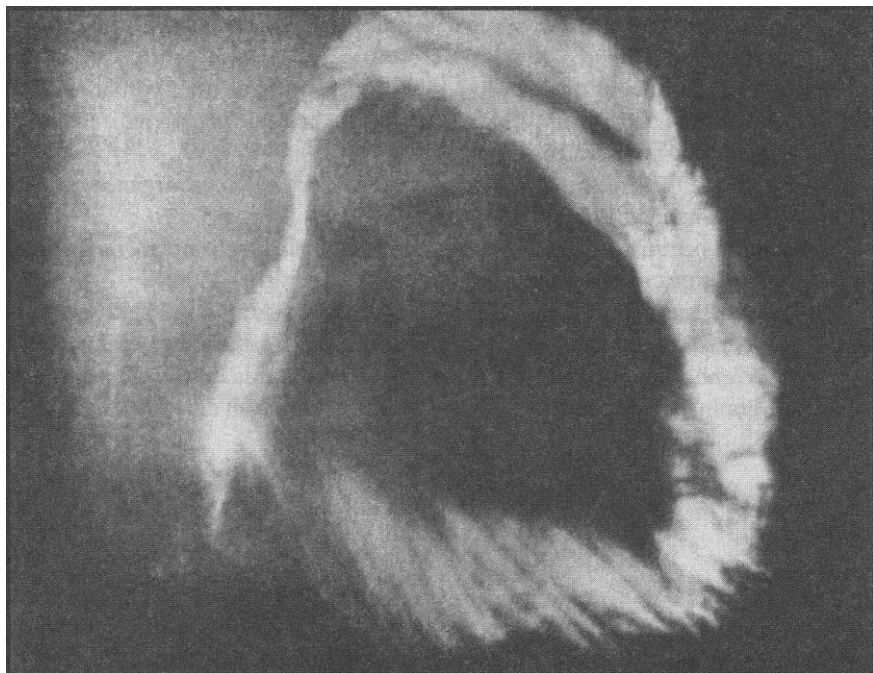
Pe baza examinării și studiului descrise mai sus, am convingerea absolută, că negativul supus cercetării nu a fost un negativ combinat și nici luminat de două ori.

Mai departe, sunt de părere că fășia de lumină ca un halo deasupra capului, a fost cauzată de o lumină care a atins negativul.

Devotat cu respect:

George J. Lacy

P.S. Traducerea a fost făcută de pastorul Rudolf Kägi, Zürich.

Pe muntele schimbării la față, Petru, Ioan și Iacov au văzut coborând un nor luminos, și dintr-o dată Isus a fost transformat în fața ochilor lor. În această stare transformată și proslăvită L-a văzut Ioan pe DOMNUL pe insula Patmos. Înainte de deschiderea pecetilor, a venit acest nor de lumină supranatural, care a fost vizibil pentru toți. Este semnul Fiului omului în cer? Este ziua în care S-a descoperit Fiul omului înainte de venirea Sa (Luca 17.30)? Deși fotografia a fost făcută de la o distanță mare, fața poate fi clar recunoscută.

„Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas ...” (Matei 17.5).

„După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor.” (Fapte 1.9).

INTRODUCERE

În turneele mele de conferințe, am fost mereu rugat să public ceva despre William M. Branham. Eu l-am cunoscut exact 10 ani (1955-1965) și am fost împreună cu el în Europa și S.U.A. Noi am stat la aceeași masă și am călătorit în același automobil. Eu l-am cunoscut ca om și ca bărbat al lui Dumnezeu. Am avut prioritatea să aud și să fiu martor ocular la slujba lui deosebită dată de Dumnezeu. Astfel pot să vorbesc și să scriu din cunoștință temeinică proprie. Eu sunt în posesia a peste 300 de predici pe care le-a predicat el, și pot să apreciez cuprinzător vestirea Cuvântului, trimiterea și mesajul lui deosebit.

În timpul vieții și după decesul lui în decembrie 1965, el a fost apreciat foarte mult de unii, și respins aspru de alții. În revistele creștine el a fost des criticat mai ales de redactorii care nu l-au cunoscut personal și n-au cunoscut slujba lui. În comparație, presa lumească a relatat în general pozitiv despre el. Este cunoscut că părerile despre personalitățile care se arată în public, au urmări diferite. Urmările neplăcute sunt mai ales pentru acei care se abat de la preluările tradiționale.

La bărbații și femeile care s-au prezentat cu descoperiri, au fost folosite de la început denumirile de „proroci” și „prorocițe”. Aceste denumiri le găsim deja în Sfânta Scriptură. Avraam, Moise, Ilie și mulți alții au fost proroci confirmați de Dumnezeu. Cu această denumire se aduce la exprimare că nu un om, ci Dumnezeu însuși vorbește printr-un om. Au existat purtători de cuvânt pe pământ, ei fiind gura lui Dumnezeu, de aceea găsim la bărbații trimiși de Dumnezeu, care au vorbit într-adevăr în Numele DOMNULUI, pe „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. Numai după ce DOMNUL Dumnezeu le-a vorbit, și aceasta s-a întâmplat de la gură la ureche, deci audibil, acești bărbați puteau să spună : „AȘA A VORBIT DOMNUL!” Pe deasupra, ei vedeau în viziuni anumite desfășurări și de aceea erau numiți „văzători”. La

vederea în Duhul venea inspirația Duhului, și astfel cele văzute și descoperite erau exprimate și scrise ca și Cuvânt divin.

Cel mai cunoscut proroc din Vechiul Testament este Moise. Lui i s-a descoperit Cel invizibil în chipul unui bărbat și a vorbit cu el față în față. Cel mai cunoscut văzător și proroc din Noul Testament este apostolul Ioan. El relatează în ultima carte din Biblie, ceea ce a văzut și a auzit. El a văzut decursul istoriei omenirii până la sfârșit, conform planului de mântuire dumnezeiesc. El a văzut chiar cerul nou și pământul nou, deci începutul nou. „Nu, DOMNUL Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.” (Amos 3. 7).

Pe drept se pune întrebarea, cum s-ar putea ști dacă este vorba despre proroci adevărați sau mincinoși, pentru că mulți pretind că sunt trimiși de Dumnezeu. De la început au existat proroci adevărați și mincinoși. DOMNUL însuși ne-a avertizat că se vor ridica mulți proroci mincinoși, dar El a mai făgăduit că va trimite un proroc ca Ilie înainte de ziua cea mare și înfricoșată. (Maleahi 4.5; Matei 17.11).

Există însă un criteriu constant, o unitate de măsură care trebuie folosită la examinare: Cuvântul infailibil care rămâne și are valabilitate în veci. Noul și Vechiul Testament conțin planul de mântuire definitiv și complet descoperit de însuși Dumnezeu. Cine se ridică drept proroc sau prorociță, trebuie să accepte că învățăturile, descoperirile vestite și practica experimentată trebuie supuse judecății întregii mărturii a Sfintei Scripturi. Cea mai mică deviere, adăugare, scoatere sau schimbare de la Cuvântul original, îl descalifică pe respectivul dintr-o dată, pe loc. Cine vorbește de la Dumnezeu, respectiv prin cine vorbește Dumnezeu, acela poate să spună numai ceea ce a fost spus deja. Ambele, Noul și Vechiul Testament, conțin toate învățăturile, cunoștințele și descoperirile, și de aceea este accentuată amenințarea cu pedeapsa finală în ultimul capitol din Biblie la *adăugarea și scoaterea din cuvintele cărții*. Dar Dumnezeu

rămâne negreșit suveran în lucrarea Sa. El vorbește: „*Iată, voi face ceva nou ...*” (Isaia 43.19). El face ceea ce îi place, fără să facă de cunoscut dinainte amănuntele.

William Branham nu s-a ridicat cu descoperiri noi, slujba lui consta clar din Cuvântul documentat și moștenit de la proroci și apostoli, care trebuia pus din nou pe sfeșnic. Prin slujba care i-a fost dată, Dumnezeu a făcut, în parte, ceva nou, ceea ce s-a și întâmplat deja. Cine acceptă un astfel de proroc trimis de Dumnezeu, va primi răsplata unui proroc (Matei 10.41).

Este adevărat că el, cu vestirea lui absolut biblică, era în contradicție cu moștenirile tradiționale care se găseau în biserici. Dar concordanța impresionantă a învățăturilor și practicii lui cu Sfânta Scriptură, îl obligă pe fiecare om sincer, fie el religios sau nu, la verificarea vestirii și practicii proprii. Tuturor căutătorilor sinceri de adevăr nu le rămâne altceva de făcut, decât să se înfățișeze singuri înaintea mărturiei valabile a Cuvântului. Pe acest fundament de nezdruccinat, pe care a fost construită Biserica primară, trebuie să aibe loc aprecierea.

CONFIRMARE SUPRANATURALĂ

Bărbații trimiși de Dumnezeu pe pământ au fost legitimați din cer în toate vremurile. În creștinismul primar a avut loc continuarea slujbei începută de Hristos, după învierea Mântuitorului, în cei mântuiți. De la revărsarea Duhului Sfânt în ziua aceea de Rusalii, vestirea apostolică a fost însoțită și confirmată prin puterea DOMNULUI. Biserica primară este în orice privință modelul valabil în întreaga perioadă de har.

„DOMNUL ISUS, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu. Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. DOMNUL lucra împreună cu ei și

întărea Cuvântul prin semnele care-1 însoțeau.” (Marcu 16.19-20).

„... cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare, care, după ce a fost vestită întâi de DOMNUL, ne-a fost adevărită de cei ce au auzit-o, în timp ce Dumnezeu întărea mărturia lor cu semne, puteri și felurite minuni, și cu darurile Duhului Sfânt, împărțite după voia Sa!” (Evrei 2.3-4).

Cine citește Faptele apostolilor și epistolele, va constata mereu, că DOMNUL Dumnezeu a confirmat Cuvântul Său într-o formă supranaturală. Semne și minuni s-au întâmplat cu oamenii care credeau Evanghelia Celui răstignit, DOMNUL înviat biruitor, atât mesajul îmbucurător și eliberator, cât și puterea lui Dumnezeu care este dată credincioșilor (Romani 1.16-17; 1 Corinteni 1.18).

Întregul om a fost mântuit, astfel că mântuirea sufletului, eliberarea duhului și vindecarea trupului au fost ceva normal la slujbele divine în creștinismul primar; se relatează chiar și despre învierea morților. Exact ceea ce s-a întâmplat în timpul slujbei DOMNULUI nostru Isus Hristos, și apoi prin Duhul lui Dumnezeu în Biserica primară, s-a repetat într-adevăr într-o măsură și mai mare în timpul slujbei lui William Branham. Pentru această stare de fapt există milioane de martori oculari și, după cum am amintit, predicile înregistrate.

Cine îl compară cu evangheliștii cunoscuți, cărora le convine fiecare metodă până la aceea de încasare a banilor și orice fel de spectacol, îl nedreptățește pe acest bărbat al lui Dumnezeu. În cazul în care s-ar pune întrebarea, niciunul dintre ei nu ar putea să depună mărturie despre o chemare divină, așa cum au avut toți bărbații lui Dumnezeu, până la William Branham inclusiv.

Rev. Gordon Lindsay a scris cartea „Un bărbat trimis de Dumnezeu”, care a fost editată în limba germană de preotul

Rudolf Kăgi, Zürich. Fie prieteni sau dușmani, toți trebuiau să recunoască că nu un om, ci Dumnezeu însuși a lucrat printr-un om. După ce acest bărbat simplu a primit, în 7 mai 1946, chemarea și trimiterea lui confirmată, el a început cu campanii de evanghelizare deosebite. În anii 1946-1949 s-a întâmplat străpungerea decisivă a Evangheliei depline în epoca modernă, după modelul creștin de la început. Confirmările și minunile de vindecare au fost așa de impresionante, încât oamenii din toate denomiunțile și din toate țările năvăleau în adunări. Bărbați din politică și economie, da, din Congresul din Washington, l-au vizitat, pentru ca el să se roage pentru ei.

În prima jumătate a anilor cincizeci, călătoriile sale misionare l-au condus în Africa, India și Europa. În Durban, Africa de Sud, stadionul cel mare a cuprins câteva sute de mii de ascultători. În Bombay, India, masele de oameni au fost approximate la 400.000. În Germania și Elveția au venit să asculte predicile între 10.000 și 20.000, în funcție de localitate. În țările scandinave, și mai ales în Finlanda, s-au întâmplat minuni mari și semne, chiar și învierea unui băiat decedat în urma unui accident de mașină. Împăratul George al VI-lea din Anglia l-a rugat pe William Branham să se roage pentru el. Aceasta s-a întâmplat în palatul Buckingham la o escală la Londra, în drum spre Finlanda.

Toți evangheliștii deveniți cunoscuți după cel de-al Doilea Război Mondial din S.U.A. și mai târziu și din alte țări, datorează direct sau indirect slujba lor lucrării supranaturale a lui Dumnezeu pe care au văzut-o în viața lui William Branham. David Du Plessis (†) care a devenit cunoscut în întreaga lume ca „Mr. Pentecost”, a fost așa de adânc impresionat de adunările din Africa de Sud, încât s-a hotărât să-1 urmeze pe William Branham în S.U.A. Eu l-am întâlnit cu ocazia conferinței de credință internațională organizată în iunie 1958 de Gordon Lindsay în Dallas, Texas, în care William Branham a fost vorbitorul

principal. Ar putea fi enumerați mulți bărbați pe care i-am cunoscut personal – până la Demos Shakarian, președintele internațional al oamenilor de afaceri ai Evangheliei depline – care, dacă mai trăiesc și ar avea curajul, ar putea să stea la dispoziție ca martori ai acestei slujbe unice.

La acest bărbat al lui Dumnezeu se potrivește literar ceea ce a spus DOMNUL nostru: *„Este un Altul care mărturisește despre Mine; și știu că mărturisirea pe care o face El despre Mine, este adevărată. ... Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările, pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis...”* (Ioan 5. 32-37). Unde vorbește și lucrează Dumnezeu însuși, mărturia are însemnătatea ei proprie.

Lucrările supranaturale ale lui Dumnezeu sunt dovada unei trimiteri divine în legătură cu vestirea Evangheliei lui Isus Hristos. Ele sunt legitimația originală, incontestabilă, convingătoare pentru toți oamenii. DOMNUL nostru a spus: *„Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; credeți cel puțin pentru lucrările acestea. Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea...”* (Ioan 14.11-12). Dumnezeu a confirmat ca adevărat și acest Cuvânt în slujba lui William Branham, astfel că nu mai este nevoie de alte expertize omenești. Moise și Ilie, Petru și Pavel, toți bărbații trimiși de Dumnezeu au fost confirmați de El. Același lucru se poate spune și în cazul acesta. Cine nu poate să creadă unui om, primește cu aceasta posibilitatea să-L creadă pe Dumnezeu. *„... căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”* (Ioan 3.2b).

DIN COPILĂRIE ...

Pe acest om 1-a însoțit din copilărie prezența supranatură a lui Dumnezeu. Au existat într-adevăr bărbați, dintre care a făcut parte și William Branham, care de la naștere au fost destinați pentru o sarcină deosebită, bărbați, care nu s-au chemat singuri cândva și s-au denumit „proroci”, ci au fost chemați de însuși Dumnezeu cu o putere directă, cerească. Copil fiind, William Branham a văzut viziuni despre evenimente care s-au împlinit toate, deseori mulți ani mai târziu.

La șapte ani, el a auzit o voce dintr-un vârtej de vânt care era în coroana unui pom, deși peste tot era liniștit. Lui i s-a spus: „Nu fuma și nu bea și nu-ți păta trupul în niciun fel, căci tu trebuie să faci o lucrare pentru Mine, când vei fi mai în vârstă.” (Kägi, pag. 15). Ca tânăr, el a fost mereu îndemnat să bea și să fumeze. Ei l-au numit laș, și chiar aceasta nu a vrut el să fie, căci în cele din urmă el ca boxer, nu era laș. La fiecare încercare auzea același zgomot și aceeași voce care i-a poruncit să nu o facă. Prin aceasta a rămas protejat. Ilie a trăit vijelia înainte de a vorbi DOMNUL cu el pe muntele Horeb (1 Împărați 19). Iov a auzit glasul DOMNULUI direct din mijlocul furtunii (cap. 38.1). „*Din vânturi face îngeri ai Lui...*” (Evrei 1.7). Aceasta este valabilă și astăzi.

Ca bărbat tânăr, el a fost ordinar în biserica baptistă de către dr. Roy Davis. Nu mult timp după aceea, el a început o slujbă interconfesională, pentru că se știa angajat pentru toți.

În iunie 1933 s-au întâmplat mai multe lucruri de o importanță deosebită. El a avut prima lui evanghelizare. La sfârșitul acestei serii de adunări, duminică, 11 iunie 1933, a avut loc o slujbă divină de botez în râul Ohio după modelul primilor creștini. Câteva sute de creștini noi s-au botezat. Pe când tânărul predicator era pe cale să boteze a șaptesprezecea persoană, el s-a rugat: „Tată, așa cum eu botez cu apă, așa botează-i Tu cu Duhul

Sfânt”. În momentul acela s-a întâmplat: din cer s-a coborât o lumină asemănătoare unei stele și a rămas deasupra lui. Din lumina aceasta s-a auzit un glas care a spus: **„Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de a doua venire a lui Hristos”**. În aprilie 1966 am întâlnit personal circa 12 persoane în S.U.A. care au fost prezente la acest eveniment din iunie 1933.

Reacția celor aproximativ patru mii de suflete care au văzut aceasta, a fost diferită. Unii s-au rugat, alții au leșinat, alții se întrebau ce ar putea să însemne aceasta, și alții nu i-au dat nicio atenție. Mai ales „Associated Press” (una din cele mai mari agenții de știri din lume) din S.U.A. și Canada au relatat despre acest eveniment supranatural. Următoarele evenimente, mai ales cele șapte viziuni pe care le-a avut în 1933 despre dezvoltarea mondială viitoare până la sfârșit, au contribuit ca ceilalți predicatori să se distanțeze tot mai mult de el. Chiar și acei care îi erau foarte apropiați, acceptau că au existat astfel de evenimente în timpurile biblice, dar dezmințeau că mai există și astăzi.

Când i-a fost spus tânărului om al lui Dumnezeu, că va fi trimis în toată lumea și se va ruga pentru împărați și conducători, dr. Roy Davis a zis către el: „Billy, cine te va asculta? Tu cu studiile tale minimale! ... Tu le vei predica stâlpilor bisericilor și scaunelor goale. Oamenii nu vor veni să te asculte”. Răspunsul a fost modest: „... dacă Dumnezeu este Acela care mă trimite, atunci va trimite și oamenii cărora le voi predica ...”

În 7 mai 1946 William Branham a primit într-adevăr o vizită cerească. În Vechiul și Noul Testament găsim multe relatări despre apariția îngerilor, când este vorba despre un eveniment deosebit: de la Avraam până la Daniel; de la Zaharia până la Maria. Peste hotarele Betleemului au apărut cetele

cerești, și îngerul a făcut de cunoscut cea mai mare veste din toate timpurile, și anume nașterea Mântuitorului.

Pavel și Ioan, care a fost exilat pe insula Patmos, o mărturisesc. În Evrei 1 citim despre înger: *„Nu sunt oare toți duhuri slujitoare trimise să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea?”*

În seara zilei de 7 mai 1946 William Branham se afla într-o încăpere unde se ruga și citea Biblia mult timp. Dintr-o dată pe la ora 23.00 a venit în cameră o lumină de sus, care strălucea și se mărea tot mai mult. Să-l lăsăm pe el să povestească: „... Când m-am uitat în sus, acolo atârna steaua cea mare. Dar ea nu avea cinci colțuri, ci arăta ca o minge luminată de foc care strălucea pe podea. Apoi am auzit pe cineva umblând. Eu m-am speriat și mai tare. Căci eu nu știam despre nimeni care ar veni aici în afară de mine. În această lumină am văzut venind înspre mine un bărbat, așa de firește cum ați veni voi înspre mine. Bărbatul cântărea circa 85 de kg și purta o haină albă. El avea o față fină, fără barbă, păr închis la culoare până la umeri, o piele mai închisă, o înfățișare plăcută. El s-a apropiat, privirile noastre s-au încrucișat. El a văzut cât îmi era de frică, și a spus: „Nu te teme. Eu am fost trimis din prezența Dumnezeuului Atotputernic pentru a-ți spune că viața ta deosebită și căile tale neînțelese arată că Dumnezeu te-a trimis pe tine pentru popoarele lumii cu un dar divin de vindecare. Dacă vei fi sincer și vei reuși ca oamenii să te creadă, rugăciunii tale nu-i va rezista nicio boală, nici chiar cancerul”. Cuvintele nu pot exprima cum m-am simțit”.

Adresarea „Nu te teme”, a fost folosită de înger și la Daniel, Zaharia și Maria. Același lucru l-a făcut DOMNUL nostru. Deseori El a spus: „Nu te teme”.

Îngerul i-a spus mai departe: „Așa cum i-au fost date lui Moise două semne (Exod 4), așa ți se vor da și ție două semne. Și dacă nu vor crede primul semn, atunci vor crede pe cel de-al doilea”. Aproape aceleași cuvinte le găsim în Exod 4.8: *„Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul, „și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor*

crede glasul celui de al doilea semn". Bărbații cu chemări deosebite primesc semne deosebite, prin care li se prezintă oamenilor în fața ochilor că aici însuși Dumnezeu vorbește și lucrează.

Apoi îngerul i-a explicat primul semn. După predică și rugăciunea pentru toți acei care vor să-și dedice viața lor DOMNULUI, urma să se roage pentru bolnavi. Primul semn consta din faptul ca el să ia mâna pacientului în mâna lui, în timp ce pe dosul mâinii sale este arătată în fața ochilor pacientului suferința proprie prin decolorare și desfășurare. După aceea trebuia să urmeze rugăciunea pentru vindecare. Pacientul trebuia să urmărească procesul pe dosul mâinii. După ce era ascultată rugăciunea și Dumnezeu a vindecat, atunci ar dispărea însemnul caracteristic în fața ochilor suferindului. Această înștiințare a fost confirmată de sute de ori mai ales în anii 1946-1949. Mulți care au fost vindecați prin minunea lui Dumnezeu au simțit în trup, au văzut cum s-a întâmplat, și nu puțini au fost acei care au strigat coplesii.

Îngerul a explicat apoi folosirea celui de-al doilea dar, și anume cu mai multe texte biblice. El s-a referit la slujba DOMNULUI nostru și a lămurit mai ales Ioan 5.19 și 20, și anume că El, ca Fiul omului, a lucrat ca proroc și a văzut în viziuni ce vroia să facă Dumnezeu. *„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai. Căci Tatăl iubește pe Fiul, și-I arată tot ce face ...”* (Ioan 5.19-20). Conform acestui Cuvânt, Fiul omului și-a îndeplinit slujba Lui numai așa cum i-a fost arătat în viziuni. Îngerul a amintit cele două evenimente din Ioan 1 cu Petru și Natanael. Când Andrei l-a condus la Isus pe fratele său Simon, citim: *„Isus l-a privit și i-a zis: „Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa”*. El nu-l văzuse niciodată până atunci pe Petru, și totuși îi cunoștea numele lui și cel al tatălui său. Asemănător s-a întâmplat cu

Natanael, care a fost adus la DOMNUL de Filip: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug. ... Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin*”. Cât de copleșit a fost Natanael și cum a reacționat la această descoperire, pot să citească toți.

Îngerul s-a referit mai departe la Ioan 4 și a amintit convorbirea pe care a avut-o DOMNUL CU samariteanca la fântâna lui Iacov. Prin descoperire, conform celor arătate, El i-a spus ei: „... *Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat*”. În încheierea discuției, femeia a strigat: „*Știu*”, I-a zis femeia, „*că are să vină Mesia (căruiua I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile*.” Isus i-a zis: „*Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela*”. Îngerul s-a mai referit și la alte texte biblice în care sunt amintite astfel de cazuri, unde slujba profetică a Fiului omului iese în evidență. Chiar la această slujbă au păcătuit patriarhii și au spus: „*Acela este Beelzebub*” etc. Ca proroc, Fiul omului a recunoscut chiar gândurile inimii, și chiar lucrul acesta nu le-a plăcut conducătorilor spirituali din timpul acela. Dar așa au fost descoperite și despărțite duhurile. DOMNUL Dumnezeu i-a spus lui Moise: „*Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu*.” (Deuteronom 18.18; Fapte 3.22-23).

Îngerul a explicat mai departe, că același „semn al lui Mesia” se repetă acum în Biserica dintre națiuni ca și atunci la iudei și samariteni. Înainte de fiecare adunare de vindecare, William Branham s-a referit la aceste texte biblice pe care i le-a spus îngerul. Al doilea dar constă din faptul că pe baza celor arătate, le putea spune oamenilor din ce țară vin, din ce oraș, cum se numesc, cine sunt ei, ce boli au, de fapt totul, așa cum s-a întâmplat în timpul slujbei Fiului omului. Eu personal am văzut deseori în adunări și am fost surprins când acest bărbat al lui Dumnezeu mi-a spus exact aceleași cuvinte în 3 decembrie 1962,

cu care DOMNUL m-a însărcinat în data de 2 aprilie 1962 înainte de răsăritul soarelui, aici în Krefeld. Aici nu sunt inventate lucruri și apoi prezentate, ci se mărturisește conform adevărului despre Dumnezeu Atotputernic, că Isus Hristos S-a făcut de cunoscut în același fel ca Fiul al omului în generația noastră prin slujba profetică, ca și atunci când El umbla pe pământ.

DIN CERUL SENIN

În noiembrie 1949 William Branham i-a anunțat pe rev. Jack Moore și rev. Gordon Lindsay, care văzuseră deja slujba lui pe coasta de vest a Statelor Unite, că va ține adunări în ianuarie 1950 în Houston, Texas. Aceasta s-a răspândit foarte repede și oamenii au venit din toate regiunile, astfel încât întregul oraș era în mișcare. Conducătorii spirituali care nu aveau înțelegere duhovnicească s-au înfierbântat și au exercitat o critică nimicitoare împotriva acestor adunări. Dintre ei s-a ridicat rev. dr. Best care a anunțat presa și a cerut pentru ziua de 24 ianuarie 1950 în prezența a circa 8.000 de persoane care umpleau „Sam Houston Coliseum”, o discuție pe podium cu William Branham despre tema „Vindecarea bolnavilor astăzi”. El i-a invitat și pe cei doi fotografi profesioniști, James Ayers și Ted Kippermann, pentru fotografierea momentelor impresionante.

Provocatorului, dr. Best, i s-a împotrivit dr. F. F. Bosworth, pe care l-am cunoscut personal. El a fost un însoțitor al lui William Branham și a fost rugat să poarte discuția. Ore întregi trecuseră cu acest spectacol nedemn. Mulțimea a luat parte la discuție cu strigăte de „Amin” pentru acceptare sau cu „nu” pentru proteste. Când au fost întrebați apoi ascultătorii: „Câți au fost vindecați deja de Dumnezeu în adunări?”, s-au ridicat sute. Împotrivitorul a fost nevoit să cedeze, chiar dacă a făcut-o cu comentarii cu voce tare. Când s-a încheiat aceasta, William

Branham a venit pe podium. El luase loc pe bancă și a ascultat, căci era vorba despre el și slujba lui, în mod deosebit despre darul de vindecare a bolilor. El s-a apropiat liniștit de microfon și a spus: „Eu nu am venit să mă apăr. Dacă Dumnezeu este Acela care m-a trimis, atunci El se va lupta pentru mine”.

În momentul acela domnul Ayers a făcut fotografia cu stâlpul de foc deasupra capului lui William Branham. Sfârșitul adunărilor s-a prelungit și era miezul nopții când domnul Ayers, care s-a pus de partea criticului dr. Best, și-a ieșit din fire de uimire. Toate celelalte fotografii nu au ieșit, numai una singură, și anume cea cu lumina supranaturală deasupra lui William Branham. Domnul Ayers s-a grăbit încă în noaptea aceea la hotel și l-a întrebat pe William Branham dacă știe că a fost o lumină supranaturală deasupra lui.

Pentru că era vorba despre un astfel de fenomen, s-a hotărât ca acest negativ să fie cercetat de primul bărbat din stat răspunzător pentru documente litigioase. Dr. George J. Lacy și-a dat părerea în scris și a confirmat, că nu a avut loc nici o retușare și nici o iluminare dublă și că acest stâlp de foc a fost într-adevăr prezent, altfel nu ar fi putut fi fotografiat de aparat. Vezi referatul original al dr. Lacy la începutul broșurii.

Această lumină s-a aplecat de fiecare dată deasupra persoanei pentru care urma să se roage William Branham, prin darul de descoperire și deosebire, pentru vindecare. El vedea tot ce avea să-i spună respectivului din partea lui Dumnezeu, pentru a întări credința acelei persoane în prezența lui Dumnezeu și prin aceasta în vindecarea divină proprie. Dintre miile de cazuri în aproape douăzeci de ani de slujbă, nu a fost niciun eșec. Totul corespundea întotdeauna, și anume sută la sută. Când a fost întrebat dacă nu îi este teamă să le spună oamenilor pe care nici nu îi cunoaște și despre care nu știa nimic toate aceste lucruri, el a răspuns: „De ce să-mi fie teamă că ceva nu va fi în ordine, dacă Dumnezeu este Acela care îmi arată și vorbește prin mine?”

William Branham a amintit de mai multe ori că această fotografie tainică cu o ființă supranaturală este singura în lume care se află în Washington. Eu personal am văzut fotografia cu stâlpul de foc în decembrie 1969 în „Sala de Artă (Hall of Art)”. Bărbatul mai în vârstă care m-a însoțit, mi-a spus: „Această fotografie nu are interes public și va dispărea într-un sertar”.

Evenimentele supranaturale nu erau o raritate în viața prorocului și apostolului, dar pot fi crezute numai de acei care au primit har de la Dumnezeu. Când Saul a văzut lumina pe drumul Damascului, a auzit glasul DOMNULUI care vorbea și a primit însărcinarea lui. Să înțeleagă cine poate înțelege, în timpul nostru a fost confirmat că Dumnezeu nu se schimbă și rămâne adevărat că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Dacă este vorba despre repetarea lucrării supranaturale a lui Dumnezeu și găsim lucruri asemănătoare în Sfânta Scriptură, atunci să respectăm lucrarea Lui cu mare teamă în fața DOMNULUI Dumnezeu. În timpul lui Moise, DOMNUL S-a coborât în stâlpul de lumină și de foc și S-a apropiat cu prezența Lui vizibilă deasupra cortului întâlnirii. Dumnezeu nu este mort. Dumnezeu trăiește și se descoperă și astăzi acolo unde El este crezut și I se aduce închinare. Dumnezeu este lumină și locuiește în lumină. El se poate descoperi într-un nor supranatural sau într-un foc supranatural. El a făcut-o; Lui să-I fie adusă slava.

SUB CERUL LIBER

S-a întâmplat într-adevăr, și anume în 28 februarie 1963, așa cum i-a fost arătat lui William Branham în 22 decembrie 1962 într-o viziune și cum a spus-o el mai dinainte Bisericii locale în 30 decembrie 1962. Lui i-a fost arătat într-o viziune, că îngerul al șaptelea (Heruvim) va veni învăluit într-un nor. În această viziune el a văzut regiunea și etapele în detaliu.

Fără să știe când se va întâmpla, în 28 februarie el s-a dus împreună cu prietenii la vânătoare în pustiul din Tucson, în direcția Flagstaff, Arizona. Prietenii lui de vânătoare au mers într-o direcție, și el s-a îndreptat spre vârful muntelui, așa cum a plănuit DOMNUL. Dintr-o dată s-a auzit un troznet și apoi a urmat un ecou puternic. Când el a privit în sus, a văzut cei șapte îngeri și norul în care a fost apoi luat. El a numărat ființele cerești de la dreapta la stânga, și ele stăteau în fața lui în formă de piramidă. Aripile lor se atingeau. Cel din stânga, deci ultimul în constelație, l-a impresionat în mod deosebit și i-a vorbit. Acolo pe munte, din acest nor, s-a auzit strigarea pentru el: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville, căci a venit timpul pentru deschiderea celor șapte peceti”. El a vorbit despre cele șapte peceti din Apocalipsa, în perioada 17-23 martie 1963.

Norul luminos, care a apărut acolo pe cerul albastru, a fost vizibil pentru toți. Dr. James McDonald de la universitatea Arizona din Tucson a scris despre aceasta mai multe expuneri. Pentru el a fost de neînțeles faptul că un nor putea să existe la o înălțime de 26 de km, și care a mai plutit 28 de minute pe cer, străpuns de lumină după apusul soarelui. Pe de o parte el a argumentat că formarea unui nor la o astfel de înălțime este imposibilă, și pe altă parte el nu s-a putut decide să declare această apariție ca un fenomen supranatural. El s-a ținut de titlul ales de el însuși:

„... Un nor tainic la mare înălțime” (And a High Cloud Ring of Mystery).

Revista americană „Life” a publicat o relatare scurtă în 17 mai 1963 pe pagina 112 cu patru poze. Revista de specialitate „Science” a publicat o relatare detaliată pe pagina 292-293 deja în 19 aprilie 1963, chiar cu fotografia norului pe pagina de titlu.

Ca în toate timpurile, așa și acum oamenii au aceeași problemă, și anume să recunoască lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu. Dr. James McDonald nu a putut accepta acest

fenomen și câțiva ani mai târziu s-a sinucis. Rămâne de neînțeles, de ce mai ales predicatorii penticostali ale căror biserici s-au bucurat de creșterea cea mai mare prin slujba puternică a lui William Branham, au știut și au tăcut asupra cercetărilor pline de har ale lui Dumnezeu și astfel au ascuns poporului lui Dumnezeu ceea ce a făcut DOMNUL în timpul nostru.

Mereu aud aceeași frază: „De ce nu s-a făcut de cunoscut în public despre toate aceste lucruri?” Răspunsul este foarte simplu: conducătorii spirituali le-au ascuns oamenilor din diferite motive.

RECTIFICARE

Eu cred că este necesar, ca la sfârșitul prezentării mele să dau următoarea explicație: în mod nedrept William Branham este învinuit de multe lucruri pe care nici nu le-a spus, printre altele o exprimare care de fapt era a dr. Lee Vayle. Autorul amintit a editat o broșură cu titlul „The Laodicean Church Age” și, pe pagina 7 a scris: „Eu o repet, eu cred cu sinceritate, ca om care studiază Biblia sub inspirație divină, că în anul 1977 se vor încheia sistemele lumești și va începe împărăția de o mie de ani” („So I repeat, I sincerely believe and maintain as a private student of the Word, along with divine inspiration that 1977 ought to terminate the world systems and usher in the millennium)”. Exact aceleași cuvinte le găsim în cartea lui William Branham „An Exposition of the Seven Church Ages” pe pagina 322, pe care a redactat-o Lee Vayle, din păcate și în toate traducерile din diferite limbi. Este deci total fals, dacă cineva susține pe baza acestui citat, că William Branham a fost acela care a prezis ceva care nu s-a împlinit, și anume că: „sistemele lumești se vor sfârși în anul 1977 și va începe mileniul păcii”.

William Branham nu a spus aceasta niciodată. Această ratare omenească trece în contul dr. Lee Vayle.

Alte explicații nu mai vreau să aduc aici. În orice caz trebuie să atragem atenția că și astăzi există diferite grupuri care se referă la William Branham, fără ca vestirea lor să corespundă cu a lui și cu Sfânta Scriptură. Fie ca DOMNUL să conducă poporul Lui pe drumul drept și să lase ca noi să recunoaștem făgăduințele pentru timpul acesta și să avem parte de împlinirea acestora. El să desăvârșească lucrarea Lui cu toți aceia care îi dau crezare și se încred în El. DOMNUL să lase să strălucească Fața Lui deasupra noastră și să aibe milă de noi. DOMNUL să-Și ridice Fața Lui deasupra noastră și să ne dea pacea Lui.

Eu sper că această prezentare va fi de ajutor multora. DOMNUL Dumnezeu a făcut de la început ceea ce Și-a propus. El a luat pe cine a vrut, și nu trebuie să-i dea socoteală niciunui om. Binecuvântați sunt toți acei care recunosc și acceptă lucrarea lui Dumnezeu din timpul lor, care sunt întotdeauna în legătură cu planul Lui de mântuire, astfel ei se pun direct și conștienți de partea lui Dumnezeu. Cu siguranță se poate spune că noi trăim acum la sfârșitul timpului de har și că revenirea lui Isus Hristos este într-adevăr aproape. Semnele timpului de sfârșit vor fi recunoscute foarte clar de creștinii credincioși biblic. Noi putem să ne ridicăm capetele, pentru că știm că eliberarea noastră se apropie. Fie ca mesajul biblic care ne-a fost încredințat, să slujească astfel ca toți credincioșii adevărați să fie chemați din rătăcire și să trăiască pregătirea lor pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.”(Matei 24.14).

„Luați seama ca nu cumva să nu voiți să ascultați pe Cel ce vă vorbește! Căci, dacă n-au scăpat cei ce n-au vrut să

asculte pe Cel ce vorbea pe pământ, cu atât mai mult nu vom scăpa noi, dacă ne întoarcem de la Cel ce vorbește din ceruri.”
(Evrei 12.25).

*